30–11–18 ഓം ശാന്തി വീഡിയോ വഴി റിവൈസ് 02–02–07 മധുബൻ

പരമാത്മ പ്രാപ്തികളാൽ സമ്പന്ന ആത്മാവിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഹോളിയെസ്റ്റ്, ഹൈയെസ്റ്റ്, റിച്ചെസ്റ്റ്

ഇന്ന് വിശ്വ പരിവർത്തകനായ ബാപ്ദാദാ തന്റെ പങ്കാളികളായ കുട്ടികളെ കാണാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും മസ്തകത്തിൽ 3 പ്രത്യേക പരമാത്മ പ്രാപ്തികൾ കാണുന്നു. 1 – ഹോളിയെസ്റ്റ്, 2 – ഹൈയെസ്റ്റ്, 3 – റിച്ചെസ്റ്റ്. ഹോളി അതായത് പവിത്രരാകുകയാണ് ഈ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അടിത്തറ. ഓരോ കുട്ടിയും ഹോളിയെസ്റ്റ് ആണ്, പവിത്രത ബ്രഹ്മചര്യം മാത്രമല്ല, എന്നാൽ മനസ്സ്–വാക്ക്–കർമ്മം, സമ്പന്ധ–സമ്പർക്കത്തിൽ പവിത്രത. നോക്കൂ, നിങ്ങൾ പരമാത്മ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾ ആദി–മദ്ധ്യ–അന്ത്യത്തിൽ, മൂന്നു കാലത്തും ഹോളിയെസ്റ്റ് ആയി ജീവിക്കുന്നു. ആദ്യമാദ്യം ആത്മാവ് പരം ധാമത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ അവിടെയും ഹോളിയെസ്റ്റ് ആണ്, പിന്നെ ആദിയിൽ വരുന്നു, ആദികാലത്തും ദേവതാ രൂപത്തിൽ ഹോളിയെസ്റ്റ് ആത്മാവായിരുന്നു. ഹോളിയെസ്റ്റ് അതായത് പവിത്ര ആത്മാവിന്റെ ലക്ഷണമാണ് – പ്രവൃത്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും സമ്പൂർണ്ണ പവിത്രരായി–രിക്കുക. മറ്റുള്ളവരും പവിത്രരാകുന്നുണ്ട് – എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പവിത്രത–യുടെ പ്രത്യേകതയാണ് – സ്വപ്ന–മാത്രം പോലും അപവിത്രത മനസ്സിനെയും ബുദ്ധിയെയും ടച്ച് ചെയ്യില്ല. സത്യയുഗത്തിൽ ആത്മാവും പവിത്രമാകുന്നു, നിങ്ങളുടെ ശരീരവും പവിത്രമാകുന്നു. ദേവാത്മാ രൂപത്തിലുള്ള ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും പവിത്രതയാണ് ശ്രേഷ്ഠ പവിത്രത. ഹോളിയെസ്റ്റ് ആകുന്നതു പോലെ അത്രതന്നെ ഹൈയെസ്റ്റും ആയിത്തീരുന്നു. ഏററവും ഉന്നതരായ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളും അത്യുന്നതനായ അച്ഛന്റെ സന്തതികളും ആയിത്തീരുന്നു. ആദിയിൽ പരംധാമത്തിലും ഹൈയെസ്റ്റ്, അതായത് അച്ഛനോടൊത്ത് കഴിയുന്നു. മദ്ധ്യത്തിലും പൂജ്യ ആത്മാക്കളായിത്തീരുന്നു. എത്ര സുന്ദരമായ ക്ഷേത്രങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്, എത്ര വിധി പൂർവ്വമായ പൂജയാണ് നടക്കുന്നത്. മറ്റുള്ളവരുടെ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുമെങ്കിലും വിധി പൂർവ്വമായ പൂജ നിങ്ങളുടെ ദേവതാ രൂപത്തിനു മാത്രമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ ഹോളിയെസ്റ്റും ആണ്, ഹൈയെസ്റ്റും ആണ്, അതോടൊപ്പം റിച്ചെസ്റ്റും ആണ്. ലോകർ പറയാറുണ്ട് – റിച്ചസ്റ്റ് ഇൻ ദി വേൾഡ്, എന്നാൽ നിങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കൾ റിച്ചെസ്റ്റ് ഇൻ കല്പാ ആണ്. മുഴുവൻ കല്പവും റിച്ചെസ്റ്റ് ആണ്. തന്റെ ഖജനാവുകളുടെ സ്മൃതി ഉണരുന്നു, എത്ര ഖജനാവുകളുടെ അധികാരിയാണ്! ഈ ഒരു ജന്മത്തിൽ പ്രാപ്തമാക്കുന്ന അവിനാശി ഖജനാവുകൾ അനേക ജന്മത്തേയ്ക്ക് ഉണ്ടാകും. മറ്റാരുടേയും ഖജനാവുകൾ അനേക ജന്മത്തേയ്ക്ക് ഉണ്ടാകില്ല. നിങ്ങളുടെ ഖജനാവ് ആദ്ധ്യാത്മികമാണ്. ശക്തികളുടെ ഖജനാവ്, ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഖജനാവ്, ഗുണങ്ങളുടെ ഖജനാവ്, ശ്രേഷ്ഠ

സങ്കല്പങ്ങളുടെ ഖജനാവ്, വർത്തമാന സമയത്തിന്റെ ഖജനാവ്, ഈ ഖജനാവുകളെല്ലാം ജന്മ-ജന്മങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഉണ്ടാകും. സർവ്വ ഖജനാവുകളുടെയും ദാതാവായ പരമത്മാവിലൂടെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനാൽ ഒരു ജന്മത്തിൽ പ്രാപ്തമായ ഖജനാവുകൾ എന്നും ഒപ്പം ഉണ്ടാകും. ഞങ്ങളുടെ ഖജനാവ് അവിനാശിയാണെന്നുള്ള ലഹരിയുണ്ടോ?

ഈ ആദ്ധ്യാത്മിക ഖജനാവുകളെ പ്രാപ്തമാക്കുവാനാണ് സഹയോഗിയായത്. സ്മൃതിയുടെ ശക്തിയിലൂടെ ഖജനാവ് സ്വരുക്കൂട്ടുന്നു. ഇപ്പോഴും ഈ ഖജനാവുകളെല്ലാം സമ്പന്നരായ ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തിയാണ്, എന്തെങ്കിലും ചിന്തയുണ്ടോ? ചിന്തയുണ്ടോ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ ഖജനാവുകൾ കള്ളന്മാർക്ക് മോഷ്ടിക്കുവാനാവില്ല, രാജാവ് പിടിച്ചെടുക്കില്ല, വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ നശിക്കില്ല, അതിനാൽ ചിന്തയില്ലാത്ത ചക്രവർത്തികളാണ്. അപ്പോൾ ഈ ഖജനാവുകൾ സദാ സ്മൃതിയിൽ ഉണ്ടാകാറില്ലേ! എന്തുകൊണ്ടാണ് സ്മൃതിയും സഹജമാകുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്മൃതിയുടെ ഏററവും വലിയ ആധാരം സമ്പന്ധവും പ്രാപ്തിയുമാണ്. സമ്പന്ധം എത്രത്തോളം പ്രിയപ്പെട്ടതാകുന്നുവോ അത്രത്തോളം സ്മൃതി സ്വതവേ വരുന്നു, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമ്പന്ധത്തിൽ സ്നേഹം ഉണ്ട്, സ്നേഹം ഉള്ളിടത്ത് പ്രിയപ്പെട്ടവരെ ഓർക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടല്ല, എന്നാൽ മറക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. അച്ഛൻ സർവ്വ സമ്പന്ധങ്ങളുടെയും ആധാരമുണ്ടാക്കി. എല്ലാവരും സ്വയം സഹജയോഗി എന്ന അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? അതോ ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന യോഗിയാണോ? സഹജമാണോ? അതോ, ചിലപ്പോൾ സഹജം, ചിലപ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ട് അങ്ങനെയാണോ? അച്ഛനെ സമ്പന്ധത്തിലൂടെയും സ്നേഹത്തോടെയും സ്മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്മൃതി ബുദ്ധിമുട്ടല്ല, പ്രാപ്തികളേയും സ്മരിക്കൂ. എല്ലാ പ്രാപ്തികളുടേയും ദാതാവ് സർവ്വ പ്രാപ്തികളും നൽകി. സ്വയം സർവ്വ ഖജനാവുകളാലും സമ്പന്നരായ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ഖജനാവുകൾ സ്വരുക്കൂട്ടാനുള്ള സഹജമായ വിധിയും ബാപ്ദാദാ പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ട് - അവിനാശിയായ ഖജനാവുകളെ പ്രാപ്തമാക്കുവാനുള്ള വിധിയാണ് - ബിന്ദു. വിനാശി ഖജനാവുകളിലും ബിന്ദു (പൂജ്യം) ചേർക്കുമ്പോൾ വർദ്ധിച്ചു വരുമല്ലോ, അതുപോലെ. അപ്പോൾ, അവിനാശി ഖജനാവുകളെ സ്വരുക്കൂട്ടുവാനുള്ള വിധിയാണ് ബിന്ദുവിടുക. മൂന്നു ബിന്ദുക്കളുണ്ട് - ഒന്ന്, ഞാൻ ആത്മാവെന്ന ബിന്ദു, അച്ഛനും ബിന്ദു, അതുപോലെ ഡ്രാമയിൽ കഴിഞ്ഞു പോയത് ഫുൾസ്റ്റോപ്പ് അതായത് ബിന്ദു. ബിന്ദുവിടുവാൻ അറിയുമോ? ഏററവും സഹജമായ മാത്ര ഏതാണ്? ബിന്ദു ഇടുവാനല്ലേ! അപ്പോൾ ആത്മാവ് ബിന്ദുവാണ്, അച്ഛനും ബിന്ദുവാണ്, ഈ സ്മൃതിയിലൂടെ സ്വതവേ തന്നെ ഖജനാവ് സ്വരുക്കൂട്ടപ്പെടും. ബിന്ദുവിനെ സെക്കന്റിൽ ഓർക്കുന്നതിലൂടെ എത്ര സന്തോഷമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്! ഈ സർവ്വ ഖജനാവുകളും നിങ്ങളുടെ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ അധികാരമാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സന്തതിയാകുക എന്നാൽ അധികാരിയാകുകയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും മൂന്നു സമ്പന്ധങ്ങളുടെ അധികാരം പ്രാപ്തമാകുന്നു - പരമാത്മാവിനെ

അച്ഛനമാക്കി, അദ്ധ്യാപകനമാക്കി, സദ്ഗുരുവുമാക്കി. ഈ മൂന്ന സമ്പന്ധങ്ങളിലൂടെയും കരുതലും, പഠനത്തിലൂടെ സോഴ്സ് ഓഫ് ഇൻകവും, സദ്ഗുരുവിലൂടെ വരദാനവും കിട്ടുന്നു. എത്ര സഹജമായാണ് വരദാനം ലഭിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അച്ഛന്റെ വരദാനം പ്രാപ്തമാക്കുക എന്നത് കുട്ടികളുടെ ജന്മ സിദ്ധ അധികാരമാണ്.

ബാപ്ദാദാ എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും സമ്പാദ്യം ചെക്ക് ചെയ്യാറുണ്ട്. നിങ്ങളെല്ലാവരും എല്ലായ്പോഴും സമ്പാദ്യം ചെക്ക് ചെയ്യൂ. സമ്പാദിക്കപ്പെട്ടോ അതോ ഇല്ലയോ, അതിന്റെ വിധിയാണ് - ചെയ്ത കർമ്മം കൊണ്ട് സ്വയവും സന്തുഷ്ടർ, അരോടൊപ്പമാണോ കർമ്മം ചെയ്തത് അവരും സന്തുഷ്ടർ. രണ്ടുപേരിലും സന്തുഷ്ടത ഉണ്ടെങ്കിൽ കർമ്മത്തിന്റെ സമ്പാദ്യമുണ്ടായി എന്ന് മനസ്സിലാക്കൂ. അഥവാ സ്വയമോ, സമ്പന്ധമുള്ളവരിലോ സന്തുഷ്ടത വന്നില്ലെങ്കിൽ സമ്പാദിക്കപ്പെടുകയില്ല.

ബാപ്ദാദാ എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും സമയത്തിന്റെ സൂചനയും നൽകാറുണ്ട്. ഈ വർത്തമാന സംഗമ സമയം മുഴുവൻ കല്പത്തിലും അതി ശ്രേഷ്ഠ സമയമാണ്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ സംഗമമാണ് ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മങ്ങളുടെ വിത്ത് പാകുവാനുള്ള സമയം. പ്രത്യക്ഷ ഫലം പ്രാപ്തമാക്കുവാനുള്ള സമയമാണ്. ഈ സംഗമ സമയത്തിന്റെ ഓരോരോ സെക്കന്റും അതി ശ്രേഷ്ഠമാണ്. എല്ലാവർക്കും ഒരു സെക്കന്റിൽ അശരീരി സ്ഥിതിയിൽ ആകുവാൻ സാധിക്കുമോ? ബാപ്ദാദാ സഹജമായ വിധി പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുണ്ട് - നിരന്തര സ്മൃതിയ്ക്കായി ഒരു വിധി ഉണ്ടാക്കൂ - മുഴുവൻ ദിവസവും രണ്ടു വാക്കുകൾ എല്ലാവരും പറയാറുണ്ട്, അനേക തവണ പറയാറുണ്ട്; ആ രണ്ടു വാക്കുകളാണ് - ഞാൻ, എന്റെ. ഞാൻ എന്ന വാക്ക് പറയുമ്പോൾ അച്ഛൻ പരിചയം നൽകിയിട്ടുണ്ട് - ഞാൻ ആത്മാവാകുന്നു. ഞാൻ എന്ന വാക്ക് പറയുമ്പോൾ എല്ലാം ഞാൻ ആത്മാവാണെന്ന് ഓർക്കൂ. ഞാൻ എന്ന് മാത്രം ഓർക്കരുത്, ഞാൻ ആത്മാവാകുന്നു, ഇതും ഒപ്പം സ്മരിക്കൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കറിയാം - ഞാൻ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവാകുന്നു, പരമാത്മാവിന്റെ കരുതലിനുള്ളിൽ കഴിയുന്ന ആത്മാവാണ്. എന്റെ എന്ന വാക്ക് ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ - എന്റേത് ആര്? എന്റെ ബാബാ അതായത് അച്ഛൻ, പരമാത്മാവ്. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ, എന്റെ എന്ന വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ എല്ലാം ഈ അഡീഷൻ ചെയ്യൂ, ഞാൻ ആത്മാവ്, എന്റെ ബാബാ. അച്ഛൻ എന്റേതാണെന്ന ബോധം എത്രത്തോളം കൊണ്ടുവരുമോ, അത്രത്തോളം സ്മൃതി സഹജമായിക്കൊണ്ടിരിക്കും, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റേത് ഒരിക്കലും വിസ്മരിക്കില്ല. മുഴുവൻ ദിവസവും നോക്കൂ - എന്റേത് മാത്രമാണ് ഓർമ്മ വരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിധിയിലൂടെ സഹജ-നിരന്തര യോഗിയാകുവാൻ സാധിക്കും. ബാപ്ദാദാ എല്ലാ കുട്ടികളേയും സ്വമാനത്തിന്റെ സീറ്റിൽ ഇരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സ്വമാനത്തിന്റെ ലിസ്റ്റ് സ്മൃതിയിൽ കൊണ്ടു വരുകയാണെങ്കിൽ എത്ര വലുതാണ്! സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ദേഹ-

അഹങ്കാരം വരില്ല. ഒന്നുകിൽ ദേഹ–അഹങ്കാരം ഉണ്ടാകും അല്ലെങ്കിൽ സ്വമാനമുണ്ടാകും. സ്വമാനത്തിന്റെ അർത്ഥമിതാണ് – സ്വ അതായത് ആത്മാവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സ്മൃതിയുടെ സ്ഥാനം. അപ്പോൾ എല്ലാവരും തന്റെ സ്വമാനത്തിലാണോ ഇരിക്കുന്നത്? സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നിടത്തോളം മററുള്ളവർക്ക് ബഹുമാനം നൽകുന്നതും സ്വതവേ സംഭവിക്കും. അപ്പോൾ സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യൽ എത്ര സഹജമാണ്!

എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടരല്ലേ? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കുന്ന വർ മറ്റുള്ളവരേയും സന്തുഷ്ടരാക്കുന്നു. ബാപ്ദാദാ സദാ പറയാറുണ്ട് – മുഴുവൻ ദിവസവും ഒരിക്കലും സന്തോഷം നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. എന്തുകൊണ്ട്? സന്തോഷം അപ്രകാരമുള്ള ഒരു വസ്തുവാണ് – ഒറ്റ സന്തോഷത്തിൽ ഹെൽത്തുമുണ്ട്, വെൽത്തുമുണ്ട്, ഹാപ്പിയുമുണ്ട്. സന്തോഷം ഇല്ലെങ്കിൽ ജീവിതം നിരാശയിലായിരിക്കും. സന്തോഷത്തെ ക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത് – സന്തോഷം പോലെ ഒരു ഖജനാവില്ല. എത്ര സമ്പാദ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും സന്തോഷം ഇല്ലെങ്കിൽ സമ്പാദ്യത്തിൽ നിന്നും അനുഭവം ഉണ്ടാകില്ല. സന്തോസത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത് – സന്തോഷം പോലെ ഒരു മരുന്നില്ല. അപ്പോൾ സന്തോഷം വെൽത്തുമാണ്, സന്തോഷം ഹെൽത്തുമാണ്, പേരു തന്നെ സന്തോഷം എന്നാകുമ്പോൾ ഹാപ്പി തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. അപ്പോൾ സന്തോഷത്തിൽ മൂന്നു വസ്തുക്കളും ഉണ്ട്. അച്ഛൻ അവിനാശിയായ സന്തോഷത്തിന്റെ ഖജനാവുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്, അച്ഛന്റെ ഖജനാവുകൾ നഷ്ടപ്പെടു ത്തരുത്. സദാ സന്തുഷ്ടരായി ആണോ ഇരിക്കുന്നത്?

ബാപ്ദാദാ ഹോം വർക്ക് നൽകിയിരുന്നു – സന്തുഷ്ടരായിരിക്കണം, സന്തോഷം പങ്കു വയ്ക്കണം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സന്തോഷം എത്രത്തോളം പങ്കു വയ്ക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം വർദ്ധിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവാണ്. അനുഭവം ചെയ്ത് നോക്കിയിട്ടുണ്ട്! അനുഭവം ചെയ്തിട്ടില്ലേ? സന്തോഷം പങ്കിടുകയാണെങ്കിൽ പങ്കിടുന്നതിനു മുമ്പ് വർദ്ധിക്കും. സന്തുഷ്ടരാക്കാൻ പോകുന്നവരെക്കാൾ മുമ്പേ സ്വയം സന്തുഷ്ടരാകും. എല്ലാവരും ഹോം വർക്ക് ചെയ്തുവോ? ചെയ്തുവോ? ചെയ്തവർ കൈ ഉയർത്തൂ. ചെയ്തവർ – സന്തുഷ്ടരായിരിക്കണം, കാരണമല്ല, നിവാരണം ചെയ്യണം, സമാധാന സ്വരൂപരാകണം. കൈ ഉയർത്തൂ. ഇനി ഇതു പറയില്ലല്ലോ അല്ലേ – ഇതു കഴിഞ്ഞു! ബാപ്ദാദായുടെ പക്കൽ പല കുട്ടികളും തങ്ങൾ എത്ര ശതമാനം ഓ.കെ. ആയിരുന്നു എന്നതിന്റെ റിസൽട്ടും എഴുതി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ലക്ഷ്യം വയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ലക്ഷ്യത്തിലൂടെ ലക്ഷണവും സ്വതവേ തന്നെ വന്നു ചേരും. ശരി.